

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4525/07
06.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Biljanom Šunderić, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju zastupa punomoćnik AB, advokat, izjavljenoj protiv tužene Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije, Beograd, Kralja Milutina broj 8, radi poništaja rešenja broj 0031-10412-373/2007 od 13.04.2007. godine, donetog u ostvarivanju prava na novčanu naknadu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.02.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije -Filijale Novi Sad broj 104-01187-01/07-0410 od 07.03.2007. godine, kojim rešenjem se tužilji priznaje pravo na novčanu naknadu u trajanju od dva meseca i osam dana počev od 19.02.2007. godine. Istim rešenjem utvrđuje se novčana naknada u iznosu od 13.359,90 dinara mesečno, što je 32,35% prosečne mesečne zarade po zaposlenom ostvarene u republici za dva meseca i osam dana korišćenja preostalog vremena utvrđenog prava na novčanu naknadu, a po umanjenu za iznos doprinosa za penzijsko i invalidsko i zdravstveno osiguranje, isplaćuje se u iznosu od 8.777,50 dinara mesečno.

Tužbom kojom je pokrenula ovaj upravni spor tužilja, preko punomoćnika, osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog povreda pravila postupka i pogrešne primene materijalnog prava. Navodima tužbe ukazuje da u provedenom postupku nisu ispoštovana osnovna načela, pre svega načelo zaštite prava građana iz člana 6. i načelo pružanja pomoći stranci iz člana 15. Zakona o opštem upravnom postupku. Navodima tužbe ne spori da joj je radni odnos prestao dana 26.04.2006. godine kao ni činjenicu da se Nacionalnoj službi za zapošljavanje, Filijali u Novom Sadu prijavila 28.04.2006. godine, ali ukazuje da je za mogućnost ostvarivanja traženog prava, odnosno za promenjen stav te službe u vezi sa isplatom naknade nezaposlenima, saznala tek 10 meseci nakon prijavljivanja toj službi. Smatra da je potpunu informaciju o zakonskoj mogućnosti ostvarivanja prava na novčanu naknadu prvo morala dobiti od poslodavca u trenutku kada joj je prestao radni odnos, a potom i od ovlašćenih službenika stručne službe u trenutku prijave istoj. Kako sa razloga navedenih u tužbi nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je odgovoru na tužbu ostao u svemu pri razlozima datim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon razmatranja spisa predmeta, ocene navoda tužbe i odgovora na tužbu, kao i po oceni zakonitosti osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je s obzirom na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje na koje je primenjen odgovorajući materijalni propis, bez povrede pravila postupka od uticaja na rešenje ove upravne stvari, osnovano našao osporenim rešenjem da rešenjem prvostepenog organa od 07.03.2007. godine, nije povređen zakon na štetu tužilje. Za ovakvu ocenu i odluku iz spisa tuženi organ je dao razloge koje u svemu kao dovoljne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga, jer je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rešenja a na osnovu akta o prestanku radnog odnosa br. 88 od 26.04.2006. godine, kao neosporno utvrđeno da je tužilji radni odnos prestao dana 26.04.2006. godine, da se na evidenciju nezaposlenih prijavila dana 28.04.2006. godine, kao i to da je zahtev za ostvarivanje prava na novčanu naknadu podnela 19.02.2007. godine. U istom postupku kao neosporno utvrđeno je i da tužilja ima staž osiguranja za ostvarivanje prava na novčanu naknadu od 33 godine, 9 meseci i 18 dana.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja stvari, a imajući u vidu odredbe člana 110. st. 1. i 2. i člana 115. stav 1. tačka 4. Zakona o zapošljavanju i ostvarivanju prava za slučaj nezaposlenosti ("Službeni glasnik RS", br. 71/2003 i 84/2004), a na koje odredbe zakona se prvostepeni organ pravilno pozvao u obrazloženju ožalbenog rešenja, to je i po oceni Vrhovnog suda Srbije pravilno postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu tužilje izjavljenu protiv tog prvostepenog rešenja od 07.03.2007. godine, pravilno nalazeći da tužilji pripada pravo na novčanu naknadu samo za preostalo vreme do 12 meseci (za koji vremenski period bio

joj inače pripadala novčana naknada da je predmetni zahtev podnela blagovremeno u propisanom roku), odnosno samo za vreme u trajanju od dva meseca i osam dana, a kako je i utvrđeno tim prvostepenim rešenjem.

Saglasno svemu napred iznetom, Vrhovni sud Srbije je i ostale navode tužbe ocenio neosnovanim, s obzirom na to da tužilja nije navela okolnosti ili dokaze koji nisu cenjeni u upravnom postupku a bili bi od uticaja na drugačije rešenje ove upravno - pravne stvari.

Sa navedenih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 06.02.2008. godine, U. 4525/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Biljana Šunderić, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS